

jeg sætter Pris paa, nemlig om en Forbedring af vort Kystforsvar, og da der desuden er indsat en Bestemmelse, der gør det umuligt, at Fæstningen kan bestaa længere end til 1922, uden at begge Rigsdagens Ting ere enige derom, vil jeg indskrænke mig til at afholde mig fra at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Noget anderledes forholder det sig med Forslaget om Hærens Ordning. Det forekommer mig

Formanden: Det foreligger ikke til Forhandling.

Kristensen: Jeg troede, at alle de paagældende Lovforslag var til Behandling, men da det ikke er Tilfældet, beder jeg undskyldte.

Holger Petersen: Naar jeg paa flere Meningsfællers Vegne udtaler, at vi agte at afholde os fra at stemme imod Lovforslaget om Befæstningsanlæg, saa føle vi det som en af de tungeste og mest ydmygende Beslutninger, vi nogen Sinde have taget. De Følelser, der besjæle os, sammenligner jeg med dem, som Landets Repræsentanter følte, da de maatte bekræfte Fredslutningen i 1864. Men der er den Væsensforskel, at den Gang var det Danmarks Fjender, der efter en blodig og haabløs Krig fremtvang den ydmygende Beslutning om Afstaaelsen af det danske Sønderjylland til fremmede Magter. Nu er det saakaldte Forsvarsvenner med Forsvarsministeren i Spidsen, der i første Række tilføjer Landstinget en aldeles urimelig meningsløs og unødvendig Ydmygelse ved at kræve Nedlæggelsen af Landbefæstningen om 12 Aar — for til Genæld at sælge os de mest nødtørftige Midler til vort Fædrelands Forsvar.

Og naar vi have taget denne Beslutning, saa er det i Erkendelse af den aldeles fortvivlede Nødstilstand, hvori hele vort Forsvarsvæsen befinder sig, en Tilstand, der lader Landet fuldstændig værgeløst overfor selv det mindste fjendtlige Angreb. I henved 40 Aar har Kampen om vore dyrebareste Interesser været Kampen om at stille Midler til Raadighed til Forsvar for Bevarelsen af vor Selvstændighed, af vort Sprog og af alt, hvad der er os kært. Usselt og karrigt satte man en Ære i at beskære Hærens og Flaadens Budgetter; for Partihensyn glemte man, hvad Dybbøl og Als havde kostet os af det dyreste Blod.

Nu ligger Forslag til Lov om Befæst-

ningsanlæg paa Tingets Bord til tredie Behandling. Dets Karakteristik er rammende betegnet som „saglig urimelig“ og „politisk utilbørlig“. Naar mine Meningsfæller og jeg afholde os fra at stemme, er det, fordi vi ikke tør paatage os Ansvar for Forkastelsen af Forsvarslovene. Vi se ikke Muligheden af, at nogen Regering i de kommende Aar kan fremskaffe en Forsvarsordning, der kan hjælpe os ud af de nuværende fortvivlede Tilstande.

Sonne: Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (H. P. Pedersen) begyndte sine Udtalelser med at erklære, at efter hans Opfattelse maatte ogsaa vi bære en forholdsvis Byrde til Forsvarsudgifter som andre Lande, der kunne sidestilles med os, og han føjede til, at vor udsatte Belliggenhed vel nok maatte gøre det naturligt, at vi maatte bære en forholdsvis noget større Byrde. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i denne den fundamentale Del af hans Præmisses; men det forekommer mig saa unægtelig, at Konklusionen af disse Præmisses snarere maatte blive, at han maatte erklære sig rede til at stemme for den Ordning, der her bydes, end, som han erklærede at have til Hensigt, at stemme imod disse Forslag. Men ved at gøre dette følger han jo kun den Parole, der ved Sagens første Behandling blev given af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal). Det vakte jo da en vis Opsigt, at det ærede Medlem erklærede at ville reservere sin endelige Stilling til denne Sag. Det skabte hos adskillige en Frygt for, at det ærede Medlem ved med flere eller færre af sine Partifæller at gaa imod Lovforslaget, vilde bringe dette i Fare. Jeg delte ikke denne Frygt; jeg nærede nemlig et tillidsfuldt Haab om, at den Afgang i Stemmer for Forslaget, der vilde lides ved, at ærede Medlemmer af Venstrereformpartiet sprang fra, vilde i fornødent Maal afbødes ved, at ærede Medlemmer fra Højrepartiet sprang til og derved bragte Sagen frelst i Havn. Jeg skal af gode Grunde vel vogte mig for at opkaste mig til Dommer over dem, som følgende en dybt rodfæstet Overbevisning bryde med Partiparolen. Det synes jo imidlertid, at efter de Udtalelser, der nu fremførtes af det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen), min nys udtalte Forventning skal blive indfriet; og jeg vil udtale, at jeg med største Tilfredshed skulde hilse dette Resultat. Men hvis dette er saa, da er Sagen jo ved et underligt Spil af Skæbnen til-